народен представител. Това нещо аз отказвах. И по мой адрес се правеха много клюки. В с. Рила например наш комисионер беше комунист. Знаех го добре. И лично сме приказвали за това. Но беше почтен човек и добър производител. Познаваше тютюневото производство и винаги ни даваше добри тютюни. Изхождахме от правилото, че който стане комисионер, трябва да бъде добър производител, честен, почтен. А не като ни е комисионер, да си осигури по-големи максули, произведени на неподходящо място. И ако според качеството тютюнът струва примерно двадесет лева килограма, да ни го даде по тридесет лева. В една добре организирана и почтена фирма такова нещо не може да се допусне. Но в някои фирми се допускаше и ставаше причина да завършат злополучно търговската си дейност.

Създадената от Консорциума организация и система за закупуване и окачествяване на тютюните даде своите резултати. Скоро ние се наложихме на международния пазар. Почти всички режии и монополи открито заявяваха при сключването на сделките:

- Най-хубави са мострите на Консорциума!

И винаги нас ни викаха и с нас искаха да сключват сделки, като ни даваха и по-добри цени.

След Консорциума съсъщото име се ползуваше фирмата "Тодор Кършев, син и с-ие".

-

В това време, през войната, Кязим Емин купуваше тютюните безразборно. И други фирми купуваха тютюните по същия начин. Закупчиците им отидеха при комисионерите, ядат и пият с тях, развеждат ги насам натам, и в резултат им пробутат некачествени максули...

Ще се спра само на един интересен случай. Италианският монопол беше решил да купува у нас от реколтата 1929 година тютюните направо от производителите. Най-напред дойде да закупува тютюни за италианския монопол д-р Лукарони, доктор по естествени науки. Той